

ABDIJPREEK 21 17 december 2017 3-E ADVENTSZONDAG (Gaudete)

Op. Woord. Broeders en Zusters, welkom op deze derde adventszondag 'Gaudete'. Het gaat vandaag over de vreugde. Vreugde vanwege de halve advent; we zijn op de helft richting kerstmis. Vreugde als speciale eigenschap die ons als gelovige christenen 'moet? mag' kenmerken. Stralen we die blijdschap van de blijde Boodschap ook (altijd) uit ? Wat beweegt, wat bezielt ons ? Het is goed, dankbaar en nodig ons hiervan bewust en bij stil te staan. Wat zegt de Heer ons en het evangelie ? We vieren de Eucharistie om dank te brengen aan God die ons in Jezus alles geeft. Onze grootste vreugde en vrede.

Gaan we Hem tegemoet Dat zijn vreugde ons innerlijk en heel ons leven mag vergezellen. Dat is het ook wat de Heer ons belooft: het geschenk van Zijn aanwezigheid. Bidden we daarom en erkennen we dan eerst onze zonden en verlies aan de ware vreugde.

Broeders en Zusters, ik vraag me wel eens af: kunnen wij nog (wel) Feest vieren ? En dan bedoel ik niet een perfecte catering of vlekkeloze organisatie en time management of verplichte casual kleding maar 'gewoon' het onbevangen (kinderlijke) van binnenuit blij, vreugdevol zijn ? De aanleiding kan heel eenvoudig zijn : 'weest altijd blij, nogmaals: weest altijd blij ' zegt de apostel Paulus tot ons tweemaal in de Tessalonicenzenbrief vandaag, heel uitdrukkelijk. Dat kan natuurlijk een beetje naïef of simplistisch opgevat worden. Niemand kan altijd blij zijn. Ben je dat wel dan ben je niet helemaal snik... want er is toch veel meer reden om bedroefd, verdrietig te zijn in deze wereld. Leven we niet in een aards tranendal ? Er is zoveel lijden en onbegrepen, onbekende ellende. We zingen dat zelfs Maria ons mag helpen in 'hoc lacrimae valle' !

Maar het betreft hier niet de oppervlakkige voorbijgaande 'lol' die uiterlijk is en met een stevige kater altijd tegenvalt maar om de vreugde die blijft. De vreugde van binnenuit die altijd mogelijk is en gevierd kan en moet worden zelfs als de omstandigheden niet optimaal zijn. We zijn namelijk blij omdat de Heer komt en het Zijn komst is het die ons blij maakt. Blij van hoop en vol verwachting. En het is dit vooruitzicht dat vandaag – en eigenlijk altijd – centraal staat: want Zijn blijdschap is er voor ons en die werkt bevrijdend. Die doortrek heel ons wezen: geest, ziel en lichaam.

Het is een vreugde die sterker is dan de dood. Deze christelijke blijdschap is overgankelijk omdat het alle leed overwint en achter zich laat. Hoe hebben de christenen leeuwen, vervolgingen, gevangenschap, marteling en ook onderdrukking, uitbuiting, tegenwerking, minachting en onverschilligheid kunnen weerstaan en overwinnen: door de vreugde van de Heer die leeft ! Want Christus maakt deze vreugde nog altijd in ons mogelijk. Ook voor ons is deze duurzame blijdschap, die gelouterd is en schittert als goud bereikbaar als kwaliteit omdat het een deugd is en haalbaar voor wie wil.

Ik denk dat er te weinig over de vreugde gepreekt wordt en geschreven is. Als deze ontbreekt valt het des te meer op. Nietsche zei al: de christenen zouden er weleens meer verlost uit mogen zien !.. Dat is een uitdaging en compliment ineen omdat er iets van te merken zou moeten zijn...

God is met ons bezig. Bezig naar ons toe te komen. Dat doet Hij graag en bewust weet Jesaja al in de eerste lezing. Hier mag je dus blij om zijn en dan weet je ook beter te onderscheiden waar het op aan komt zegt Paulus als ons getuigenis nu wil overkomen en aanslaan.

Hamvraag is: wie ben je dan; wat zeg je dan; wat doe je dan ? Johannes de Doper geeft daar eenvoudig antwoord op. Hij weet wie hij is – de stem van een roepende in de woestijn – en wat hij zegt: ik ben de Messias niet. En wat hij doet: de weg recht maken voor de Heer door een doopsel van

bekering toe te dienen. Het gaat er dus om niet fanatiek maar authentiek te zijn; niet met geweld maar met geduld te werk gaan. Dan weet je wie Hij – de Heer – is en wie jezelf bent.

Die bescheidenheid is juist heel groot(s). Jezus is er niet opvallend en dominant maar eenvoudig en rustig op de achtergrond. Hij timmert niet aan de weg maar schaaft 30 jaar aan Zijn innerlijk tot het moment van optreden in het openbaar. Dan is de inhoud van de Blijde Boodschap de ultieme vreugde boodschap: bekeert u en gelooft in het Evangelie !

Hij is midden onder ons (het advent lied midden onder u) en toch kennen en herkennen wij Hem niet. Waarom ? Hoe komt dat ? Ik denk eenvoudig omdat we te bezorgd zijn. We zijn teveel – misschien soms zelfs geheel – bezig met de dingen van de wereld en onze eigen besognes dan met Hem die komt ! Daar gaat het om ! Hij is nabij; Hij komt ! Gaudete in Domino .. want dat heeft het ware domino – effect: het brengt alles in positieve zin in beweging want Hij maakt alles nieuw. Hij doet het. De Heer .. laat de gerechtigheid ontluiken (1-e lez.); De Heer is het die ons heiligt, geheel en al; Hij zal zijn woord gestand doen (2-e lez.). Zelfs al zitten we midden in de woestijn – maar dan zijn we ook in het gezelschap van Johannes – de Heer is er al en het gaat erom de ‘kracht van de verlossing te ervaren ‘ (gebed over de gaven). Want als we ‘vrij zijn van wat kwaad is in Gods’ ogen ‘ (gebed na de communie) zijn we in staat om altijd die blijdschap, diep innerlijke vreugde te bewaren en uit te stralen.

Misschien is het wel een beetje veel: altijd bidden, altijd blij zijn. Word je daar niet (een beetje) moe van ? Nee, juist blijmoedig, want als je je weet te bukken en klein te maken zoals Johannes besef je dat het gaat om de ontmoeting met Hem, de Heer, die na hem, na ons komt. Die ons het meest, het best nastaat, nabij is en bijstaat voor altijd.

Wees altijd blij in de Heer dan wacht je altijd meer.

Amen.